

ALTIKIRKBEŞA İRLERİ

TENEDOS'TA HAZIR GİYİM / SUAT KEMAL ANGI

1. baskı: Kasım 2003

Yayın Yönetmeni

Kaan Çaydamlı

Kapak Tasarımı

Murat (K) Bozkurt

Sayfa Tasarımı

S. K. Angı

Baskı

Özkan Matb. Ltd. Şti.

Bu eserin tüm yayın haklarını sahiplendik. Tanıtım alıntıları dışında –makul boyutlarda– izinsiz çoğaltılması ahlak kurallarına ve yasalarımıza göre suç sayılmaktadır. Böyle bir harekete kalkışmak istediğinizde önce bize sorarsanız uygar dünya adına seviniriz.

P.S.: Tüm fotokopi fanzinler yukarıdaki açıklamadan bağımsızdırlar. Onlar istedikleri **ALTIKIRKBEŞ** kitabını veya metnini çoğaltabilir, bozup yeniden yaratabilirler. Okurlarımızı yasal dergileri değil “fotokopi fanzinleri” izlemeye çağırıyoruz. Onlar sizi uçurumdan aşağı itecek güce sahiptirler ve uçmayı öğrenmenin zamanı geldi. Yaşasın FOTOKOPİ, Yaşasın KAOS!

ALTIKIRKBEŞ YAYIN

bir Kaybedenler Kulübü tribidir.

Yazışma adresi: Caferağa mah. Ağabey sk. No. 42 Moda, Kadıköy

Konuşma adresi: (0-216) 414 75 08 - 09

Fax: (0-216) 414 27 50

İnternet satışı: www.altikirkbes.com

Tenedos'ta Hazır Giyim

Epiphany isimli üçlemenin ikinci kitabıdır

Suat Kemal Angı

A L T I K I R K B E (S) A İ R L E R İ

KADIKÖY 2003

GENESIS BY HAG

flâneur ESOTERİK BİR KOLAJ: ek cilt
Tenedos'ta Hazır Giyim - Suat Kemal Angı

Başka şey anlaşılmıyorsa, *Epiphany* çok genç, çok güzel bir kızın ismidir. Bu (üç) kitap o kıza duyulan (üç) aşktan bahseder yalnızca. Benim içinse bir rastlaşma, bir kaybolma ve bir anımsamadır. Bir umuş ki, ve öyleyse, bir billurlaşmanın da kitabı olabilsin. Tanrım, ne safdilli bir istek!..

Bir kadına yazılan, sevgiliye adanmış her şiirde hep başka bir aşk mı vardır? gizli bir aşk, hayaldeki kadın!.. Öyle ya, aşk şiire izin verir mi hiç, AŞK... Ancak bir çaresizlik başka bir çaresizlikten medet umar. Oysa, aşk diyorum, aşk... çaresizliğin dışındaki her şey. Öyleyse onların sözcüklerden korkması anlaşılır olmalı, bir kâğıda düşer düşmez başka her şey olan kelimelerin ihanetinden... Benim cesaretime ne demeli peki? Yalnızca bir özlem mi? Değil. Olmamalı. Kedilerin, bir de aşık gözlerin taşıdığı mucizeyi görebildiğim, gördüklerimle güçlenip beslenip, yepyeni, hiç ellenmemiş bir hayatı düşleyebildiğim, o düşü gerçek sandığım ki, gerçek olduğu için olmamalı... Bağışlanacak bir şey yok o halde. Bir de ah, inancım vurgun yemeseydi de, dalgalar bir gelebilseydi...

Ben bana anlatılanları yazıyorken, kimileri kopya çekiyordu, ne güzel, bir kuş ağzında bir pabuç uçuyordu, rüzgâr ağaçların şarkılarını getiriyordu kulağıma, tepenin arkasını hâlâ görmemiştım, görmeye de hevesim yoktu ki. Anlatılanları dinledim, söylenenlere inandım, sorularımı kendime sakladım... Güneş vardı özlüyordum, yağmur yağdı özlemek sona erdi, yağmur acılarımı anımsattı, sanki her aşkı ben mi yaşamıştım? ve kar... kar her yeri, her şeyi ve herkesi kendine gizledi. Anlatının çelişkilerini anımsadıklarına benzettı. Neyin nerde başlayıp nerde bittiğini kimse söylemedi, ben de bilmiyorum, gören varsa anlatsın, dinlerim...

Aşkın kirlenmek olduğuna hiç inanmadım, ki *Epiphany* de inanmazdı, biliyorum. Aşk mutluluk, mutluluk hiç incinmemişçesine sevebilmektı. Bu tam ona göre ydı...

O adı ona keşke ben takabilseydim.

Bay Frederik

NÖBETÇİNİN GÖLGESİ

Kutsuyorum yüzölçeği önce yadsıdığım şeyleri, rahat yastıkları ve zincirleri. Taradım kafamı açın bakın, kovdum ağır çünkü soylu düşünceleri. Doydum şimdilik doyumsuzluğa, elimden gelmiyor dahası. Merhametli bir kadın gelsin ve gömsün, servetimin ayakucunda bir kucak yer ayırdım, gözlerimin çarptığı kuş cesetlerini.

Adımın yaşatacağı kalmadı daha. Her şeyi biliyorum. Gördüm görünmeyi. Gizini çözdüm suyun ve izledim yıldızın yörüngesini. Bitmeyen sonundayım, sonsuzun yatak odasında bir mola. Her şey ters bir döngüyü takip ediyor olsa gerek. Zaman yok, mekân silik, hayal ise çok net. Soykası pasparlak zihnimin. Yoruldum ve uyandım. Kim parlatıyor hâlâ gömüleni?

Adsız ve mutlu doğa, mirasını tırtıllara yükle ve bir ad ver taşın oyuğundakine.

Bay Frederik

Mahzen

İzleyiciler salona alınırken her birisine jelâtine sarılı birer madlen çikolata ve rengi uçmuş, kırmızı ya da beyaz olduğu sanılan birer karanfil verilir. Fakat mutlaka ya deniz kıyısında ya da denizden çocukluk kadar uzakta bir kentte, diyelim çırılçıplak bir gelecekte, belki de unutulmuş bir geçmişte yaşanacak bir kış ayıdır.

Sahne daha çok bir kır kahvesini andırır. Boş. Mevsimden belli ki. Ahşap, eski bir masada tek başına oturan bir adam. Adam zayıf, çok zayıf. Ceketinin cebinde üç beş eski zaman mektubu taşıyor. Masanın üstünde kağıtlar, ucu sivriltilmiş kurşun kalemler, bir saat, bir çakmak, bol tütün ve kırmızı, eski bir radyo var. Masanın üstünde silgi yok. Çekmecesi kapalı, içinde ne olduğu bilinmiyor. Çekmecede bir cep aynası, makyaj kutusu ve bir av tüfeği olduğu sanılabilir. Bir kafesin içinde bir fare, başka bir kafesin içinde bir kuş ve kuşu ne de fareyi hiç umursamayan beyaz bir kedi sahne dekorunun görünebilen parçalarını oluşturuyor. Kedinin adı Sementa. Kuşun henüz bir adı yok, gene de bir kafeste tutuluyor. Fareninse ada ihtiyacı yok.

Beyaz kanatları, pamuktan parmak uçları olan bir kadın her gün kuşu, fareyi ve kediye beslemek için geliyor olmalı. Bir de beyaz elbiseli bir garson, arada bir çay ikram etsin yazıcı adama.

Adam kalkıyor, fotoğraf makinesini üçayağın üzerine yerleştiriyor, dış deklanşöre basıp kitliyor deklanşörü. Öyleyse çekim başlıyor. Yeniden masasına dönüyor, radyoyu açıyor, cebindeki mektupları masanın çekmecesine koyuyor. Adamın aklında birkaç adam, birkaç kadın portresi... adamın aklında bir düş kadar beyaz kâğıtlar, dışarıda ise kar taneleri uçuşuyor.

Birazdan mektuplar açılıp tek tek okunacak ve yazgının te-neffüsü sona erecek.

ama

ben

bir

kuşa

çarpacak

kadar

hızlı

yazamam

ki

çarpıp

da

durmayacak

kadar

7 Kasım

hayatımın afsunu anlamı her şeyinden
hayatımın karabüyücüsü anlamı her şeyinden
hayatımın kaosu anlamı her şeyinden
hayatımın düzeni anlamı her şeyinden
hayatımın kolajı anlamı her şeyinden sonra
yeniden şiir yazmaya başlamak
o güzelim sözcükleri tekrar şiire kazanmak...

GÖZÜN GÖZÜ

Raif Abime

yitirilmiş bir an fotoğraf
dağları çekecek olsam bile
saniyenin binde birinde
belki daha da çok
en az derinlikte
belki daha da flû
bu yüzden işte
vizöre düşecek gözyaşım da
dağları kirletecek parmaklarım da
dahildir ona
çünkü dağlar da yitecek
bir zaman sonra
saniyenin binde birinde
belki daha da sonra
en az derinlikte
belki daha da net

~ 14:29

PEÇETE

zaman sıkıştırıyor canımı
platonik yüzler
yüksek gerilim
adınla tükürüyorum
adınla kalkıp
adınla iniyorum
adınla yazıyorum
adınla düşünüyorum
adınla kuruyorum
adınla dünyayı
adınla yazı
adınla yazgımı
siliyorum
ritüüüüüüüüüüüü
elimin içine

~ 14:31

11 Kasım

gözlerimi müziğe ve otomatik şiire açtım

RE MAJÖR # 6

beyaz kuşlara

ağzında bir kediyle geçti
ağzında bir kediyle geçti
süitimin içinden
dans pabuçlarını düşürmüş
bir karga
Johann Sebastian Bach

~ 09:29

KARANFİL

bırakıp da gelenlere

rüzgâr yağıyor
rüzgâr yağıyor
rüzgâr yağıyor

yağmur

susadım susadım susadım

bugün beni çok yordum anne
anne bugün ben çok yoldum
yoldum
yoldum
yoldum hepsini
en güzel sen bırakıp gittin beni
bir küllükten çekilen mavi
mavi
mavi
moher bir iplik
kendimi düğümledin
hafifçe
hangi yanım daha beyaz
hangi yanım daha uzak sana
örümcek giremez artık rahmime
etin kokusunu yalıyor çıtırılı diliyle

termometreyi ta içine
çıplaklığına as
as
as
beni
aşk
aşk

aşk
sızım
üşüyorum sana

~ 08:22

$$\infty \times \infty = \infty$$

yazıyı
yazı
yazgımı
geçtim
konuşmayı da
okumayı da
dinlemeyi de
fotoğrafi da
bilin içi bilinç dışı
bilinç akışını da
ben
kusurlu kelebek yaşımda
düşlerimi keşfettim
teneffüste
bir ilkokul bahçesinin
ayrıntı boşluğunda
ya da
bir apartmanın
intihar boşluğunda
ya da
yazlık evimizin
tahtaboşunda

boşluğun sonsuz katında
boşluğun görkemli katında
sonsuz katın boşluğunda
görkemli katın boşluğunda
katın sonsuz boşluğunda
katın görkemli boşluğunda
sonsuz boşluğun katında
görkemli boşluğun katında

sonsuz kadın hoşluğunda
görmeli kadın hoşluğunda
yazlık evimizin
tahtaşında
bir apartmanın
havalandırma hoşluğunda
teneffüste
bir ilkokul bahçesinin
ayrıntı hoşluğunda
29 yaşında
ben
gümüşbalığı
kolyemi buldum
otların
mavi
kokusu
arasında

~ 09:58

12 Kasım

“Her geçen gün her bakımdan biraz daha ilerliyorum”

HÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜÜP

fahişem istanbul'a

léthé'nin zarif koylarından
küllüğünün zambaklı kokusundan
sırtındaki doğu çıbanından
léthé'nin beyaz kollarından
sırtındaki dünya çıbanından
léthé'nin kırmızı bacaklarından
sırtındaki ormanlı oyuktan
sırtının zarif koylarından
sırtının zambaklı kokusundan
sırtındaki tren raylarından
sırtındaki kuzey yolculuklarından
sırtında unutulmuş mendillerden
sırtında kurumuş kuzey rüzgârından
sırtındaki göl canavarından
sırtında gidip geldiğim güney yolculuklarından
sırtında açmış beyaz papatyalardan
sırtına tırmandığım vişne bahçelerinden
sırtına tırmanmış sarmaşıklardan
sırtındaki portakal sularından
sırtında kızarmış yeşil güneşlerden
sırtından akdenize ordan atlantiğe
yüzen çıplak kuşlardan

önce karşı duvardan başlayan
önce boynuna sonra
sırtına bükülen
sonra dünyanı
ormanlı oyuktan geçiren
sonra dünyamızı
önce ikimizi
zambaklı oyuktan geçiren
ormanlı oyukta doğuran
küllüklü oyukta sallayan
zambaklı oyukta uyutan
léthé'nin beyaz kollarıyla emziren
sırtının zambaklı bacaklarıyla emziren
sırtının acı çikolatalarıyla emziren
ama önce boynundan
sonra sırtına dökülen
çağlayandan
yani radyomdan
yani radyom da
senden cesaret alıyor

çok özledim seni istanbul
tenini gözlerini
ağzının içini dilini
ayak bileklerinin üstünü
tarak kemiklerinin
baldırımı kollarımı
bir kasnak gibi tarayışını

450 kilometreden bu kez
kırletemiyor bakır teller
madeni paralar kül çamur
toz kurşun naylon kayıklar
naylon sesler naylon güneşler
çünkü sensin
sekreterin tükrüksüz ağzı değil
uykusunu emdiğim
kurşun askerlerini
bez bebeklerini
saralı uçurtmalarını
uykunun içini
delik deşik ettiğim
bir sigara içimi
iki ağız iki dil
iki damak çikolata
iki acı çikolata
yaklaşık 68 dil
iki küçük diş
badem ağaçları
tepenin üstünde
kediler
susuz dalgın ve sarı
bademler ve deve
küllük ve kır
kır kır kır
hüüüüüüüüüüüüüüüüüp
diye

gerçek yosmalar
sallar kalplerinde
ak bir güvercini
fahişem istanbul
bileme etimde dişlerini

~ 17:44

ÖPÜCÜK

unutuşun tebessüm çiçeklerine

ne çok eksik söylemediğim
nadide bir taş suya düşünce
anladım hızından kalp atışlarınızın
dudaklarınızın kırmızısından
woodstock çayırını öpünce

boğazıma kurşun gibi durdu su
gecen yoksa gündüzün de
yatarken fırçalamazsın dişlerini de
dudaklarını gerip
kanatıp etini
ne güzel ne rahat
kuralsız
en azından günde iki kere

hiç su içmeyen ben yazın bile
yazarken bile eskiden
eskiden ama
şimdi şu an
arzularının esiri ama
susadım
çağlayanlara dayadım ağzımı
ama

~ 20:41

13 Kasım

“Hazır Giyim” tam bana göre

POL VE VIRGINIE

yemyeşil gözleri olan
kırmızı şarap
nasıl içilir
buzun üstünde
şişer mantar
havayı öpünce
mum patlar
göz dağılır
Pol ölür denizde
- asla kendinden vazgeçme -

bordo gözleri olan
pembe şarap
nasıl içilir
mumlu gecede
mantar boğazda takılır
tabanı düşer hayatın
bıçak tene değince
mum söner
göz kamaşır
Virginie Pol'ü öpünce
- asla kendinden vazgeçme -

~ 00:54

RODİN

giyindiğin yalnız etiket
örtündüğün taş
içinde taşırdığın inci

Rodin'in altında düşünme
Rodin'in atında dinlen
Rodin'in altında bekleme
Rodin'in atında soyun
Rodin'in atını kopya et
Rodin'in çıplak gri altında
Rodin'in atıyla seviş

tokadı yersin
güzelim arabacı
Godo'yu beklersen eğer
kırmızı amigo şapkası
kırmızı teksas çizmesi
kırmızı hanım çantası
kırmızı cenaze arabası
kırmızı cenaze arabası
çırılçıplak tüylü kelebekler
çırılçıplak tüylü kelebekler
çırılçıplak tüylü kelebekler
etekliklerinden tutuşmuş
acelesiz elele
gözlerinin etrafında Rodin'in
çıplak gri atının
sevişiyorlar
Rodin'in gri çıplak atıyla
kendileriyle
kelebeklerle sonra
sonra sularla
dokunup
sularla dokuyup
gün batır batmaz
ölümle
tutkuyla
sevişiyorlar

~ 01:08

TAKI

Ünsal Oskay'a

avant-garde'ı geçtim
yeni gerçekçiliği de
postalmodernizmi de
pasajlarda dinlendim
ağladım en kırık köşesinde
pasajların ortasında karda
kalakalmış bir gözlük
karda bir kalem
karda bir demiryolu
karda kara bir trenin kalbinde
geçmişe katıştım sessizce

sonra yeniden
sevinçle
sevinçle
asıldım küreklere
ikinci yeniye geçtim
okulu tiyatroyu geçtim
askerliği evliliği geçtim

döndüm kadın tenindeki
bir güvercine
yazlık sinemadan uçtum
kondum annemin ılık rahmine

döndüm ikinci yeniye
bir elmanın en içrek sesinde
ağustos ayının on beşinde
avcumda açan tomurcukla
yürüdüm kara bir kedinin
bohçadaki bakışsız semtine

~ 03:05

MOKOKA
MOKOKO
MOKAKİ

hey adi
DAS
hey deve
JACOPS
çaldım sizi
uykunuzdan
kaziya yat
kazanı bozdur
üç kuruşa
dalganı geç çayla
kedi sev
karı sev
kadın sev
çay sev yalnızca
yalnızlığını sev
ne istersen onu sev
geyiği
gençliği
geçliği
hiçliği sev
bu gece sabaha kadar
kadınım
sabaha kadar kadın
im
sabaha kadar
mokoka
mokoko
mokaki

~ 03:21

flâneur

Orhan Veli'ye

baktım adımlarımı ciddiye almadınız
kapalıydınız
aynanız içe dönüktü hep
kördünüz
kar kürümüştünüz boyuna
zahmet olmasın diye yollara
enine yürüdünüz
düğüm düğümdünüz dündünüz
kördüğümdünüz
dügünsüz evlenmiş olmalıydınız
şarkısız rakısız aşksız

Orhan Abi'yi anladık sandınız
oysa sandıktan hiç çıkmadınız
babalara hiç oturmadınız
martı kuşlarına göz kırpmadınız
adımlarınızı hiç saymadınız
adımlarınıza dönüp bakmadınız
adımlarınıza eğilip boyamadınız
hiç paranızın olmadığı olmadı ki
borca sevişmediniz bile
bolca denize girdiniz
boynunuza kırmızı fular astınız
kendinizi bayrak direği sandınız
sigaranız çayınız aşkınız tükenmedi ki
hiç
tişörtle kara uzanmadınız
tişörtle karınıza abandınız
çünkü adınızı değiştirdiniz
tanrınızı aşkınıza sattınız
baktım adımlarımı ciddiye almadınız
ya da göremediniz
ya da hızından sayamadınız

adımlarım karda kaldı
dudaklarım hangi kedinin dudaklarında

ben yalnız adımı kısalttım
ah sizi ezber edilen kuklalar
şairi azamlar ruh tacirleri
koklayın bu kopya isimsiz
korkmayın
hadi durmayın
koklayın

~ 03:42

ON

çok adımıştın
DAS
çok soğuksun
JACOBS
çaya dönelim çaya
bu kır yolunda
develerimiz sırtımızda
aklınızda Göl Saatleri
gölde çirkin ördekler
saatlerde balıklar çiçekler
kuzular
kalbimiz onda
ya da ona çeyrek kala
ama asla onu geçmeden
durmali
duracaksa

~ 04:21

OZANA ŞARKI

Ezgi'ye

ozanın günlüğü daha bitmedi
ozanın günlüğü hiç başlamadı ki
ozanın küllüğü daha dolmadı
ozanın küllüğü hiç boşalmadı ki
ozanın ayak izi daha ısınmadı
ozanın ayak izi hiç ıslanmadı ki
ozanın kamışı daha akıtmadı
ozanın kamışı hiç lekelenmedi ki

ozanın balığı hiç avlanmadı
ozanın balığı daha çok küçük ki
ozanın istanbulu hiç boyanmadı
ozanın istanbulu daha yıkılmadı ki
ozanın köprüsü hiç kapanmadı
ozanın köprüsü daha yapılmadı ki
ozanın sızısı hiç geçmedi
ozanın sızısı daha başlamadı ki

~ 04:32

~ 37 ½ °C

...

bir kedi gibi ilk
önce koklar
alışır duvarlara
fotoğraflara eller
tersini gösterir
badanaya sıvaya
boyacıya
boyacı çocuk top saklar
sandığında uyanır
bu zahmetli odaya
bu denli zahmetsiz giren
piyanoyu
haklı değil midir
dudaklarından uğurlamaya
soyunur bordo elbisesini
uykusuna asar
kendi izniyle
ılıkığı bile
boşa akmasın diye

~ 04:52

VAZELİN

yarısını sevdim çükümün
haleti ruhiyemin
çanın ezanın pis şarkıların
- sonra vazelin her gıcirtıyı geçiriyor -

negatif yanların için poşet al
zippo benzin
daktilo şeridi
70'lik boş kaset al
- sonra vazelin her gıcirtıyı geçiriyor -

Rodin'in atına ağlamayın
Rodin'in atına bel bağlamayın
sevişin
Rodin'in atıyla
- sonra vazelin her gıcirtıyı geçiriyor -

baş başkanın itirafıdır
harcayın
kâğıt harcayın
insan harcayacağınıza
- sonra vazelin her gıcirtıyı geçiriyor -

~ 05:42

SİS

Kafka'ya

alacakaranlık kuş/ağı
akıyor odama
ıslak
üstünden adsız bir
yağmur kuş/ağı geçmiş
ağda bir ben ıslanmamışım
bir sen
iki kuş
ısısı boşa değilmiş demek
tenimizin
kurula beni ey yalnızlık sisten
parmak izimin işaret ettiği yazı
görünceye kadar

~ 06:00

PUCCİNİ

anneme

sabah sabah
ağzımda küf kokusu
gözlerimde küf dokusu
kulaklarım kirli olmalı
Madam Butterfly
canım butterfly
perdedeki yokuş
operanın önüne
çıkıyor olmalı
serinliğe borçlu bir de
dünya rengimi

~ 07:38

14 Kasım

ne tesadüf ne çamur bize radyodan görünen
Çamurun içine d  m   incili kolye

WHEN FATHER WAS AWAY
ON BUSINESS

uykumda bana rüzgâr görünen
dağ çileği
beni bağışla
ben daha parmak çocuk
babam iş gezisindeyken
keşfetmişim uykumda yürümeyi
ah bu işte
kapılar zahmetsizce
kapılar gıcirtısız
açılınca önünde
ah bu işte
çağlayanın kovayı delen
serinliği de

~ 07:03

pızıış'ins

for the Word Love'68

hakkıyla
yaparsanız
kutusunda
gül açar
bülbul olur
karganız
dünyaya yaz
yazıya
hız gelir
yazgı ölür
bir gül
olur
karganız
kutusu
bülbul
olur
hakkı
nın

~ 07:31

TOZ RÜYA

sonra sen de kirlenmişsin
içine toz girmiş
bir bu تنها sözcüğü eksik
vazonun
koltuğun altın
yayı gevşemiş
demiri toz olmuş şiirin
kelepire konmuşsun gene
düşüş toz kuş gibi
avcunun banyo saatleri gelmiş

~ 07:33

ALEV ALEV

sabah sabah açılıyor
uykunun pas rengi
kentin kül rengi
birden acının kış rengi
müzik kutusunda
Mozart'ın beyaz rengi

*gözyaşlarım alev alev gülüyor
kül yığını bir kedi oluyor*

Orpheus'da odamda
kadehimde ispanyol fantezisi

*dudaklarım alev alev gül yiyor
kül dolusu bir kedi soluyor*

Tchaikovski ile çay saatleri

*dudaklarım alev alev yanıyor
kül kokusu bir kedi oluyor*

ah Verdi
kadınım ürperecek mi
şapkamdaki tüy gibi
yoksa düşüp ölecek mi kara
sigaramdan kül gibi
karda si # işareti
ak bir sal serin
karın üstüne kilim gibi

*gözyaşlarım alev alev açıyor
kül yığını bir kedi oynuyor*

baba beni azarlama
dil uzattım yıldıza
yoksa her şey napoliten
gökyüzü
şımarık
masa
soprano bir terzi
yaklaşık sıfırsekizonsekiz
ayı kaldırdı dansa

*yanaklarım alev alev üşüyor
kül yığını bir kedi doğuyor*

yaklaşık sıfırsekizyirmibir
kemancı davulcunun davulundan çıkıyor
viyolacı kemancının davulundan çıkıyor
saksofoncu viyolacının davulundan çıkıyor
mandolinci saksofoncunun davulundan çıkıyor
portakalcı mandolincinin davulundan çıkıyor
portakarcı portakalcının davulundan çıkıyor
paltokalcı portakarcının davulundan çıkıyor
paltokarcı paltokalcının davulundan çıkıyor
paltofalcı paltokarcının davulundan çıkıyor
paltokılcı paltofalcının davulundan çıkıyor
paltokinci paltokılcının davulundan çıkıyor
paltoloncu paltokincinin davulundan çıkıyor
pantoloncu pantoloncunun davulundan çıkıyor
pantomumcu pantoloncunun davulundan çıkıyor
pantokalcı pantomumcunun davulundan çıkıyor
pantokarcı pantokalcının davulundan çıkıyor
kemancı davulcunun davulundan çıkıyor
- susadık hem karnımız acıktı -
“konserden sonra hepimize bira ısmarlamazsan
bagetinin vuruşuna göre çalarız ha
ona göre maestro”

*midelerim alev alev güliyor
gül kokusu bir kedi içiyor*

tüm ışıkları söndürün
tüm ışıkları yakın
tüm ışıkları söndürün
tüm ışıkların altında
kocaman bir deniz feneri dünya
kararttığı moskova geceleri
yaktığı tüm insanlık olacak

*gözyaşlarım alev alev söniyor
kül yığını bir kedi esniyor*

caz napoliden
napoliten afrikadan
afrika avrupadan
klasik
şiir masaldan
masal dolaptan
dolap geyikten
geyik gemiden
gemi kayıktan
Atatürk Özal'dan
yüksek ökçeli
hatta öteki düztaban

viyano senfonisi
gemilerle geldi odama
ilkbahar radyoyla
bir tek üflemek kaldı muma
sigaraları yaktıktan sonra
öyle çok ki bela
öyle yavaş ki mum
öyle hızlı ki gemiler
öyle yüksek ki dalgalar
öyle derin ki gül
öyle naylon ki üşümler
öyle sıcak ki külkedisi
hoş görünüz
ne hoş efendim
esnerken sigara içemedim
üflerken sigara yakamadım
esnerken üf diyemedim
ki
tüm denizciler ve Pol
kardeşlerimdir benim

*mumlarım alev alev yanıyor
kül dolusu bir kedi ağlıyor*

Haydın lan gidelim
hiç evlenmeyelim
flört edelim
çiğdem toplayalım
uçurtma kaçıralım
aklımızı uçuralım
sinemada asılalım
asılalım
asılalım
sinemada kalbimizi bırakalım

opera binasına saygı duyalım
operadaki hayaletlere gül atalım
operadaki hayaletlere kül basalım
operadaki hayaletlere sigara turalım
operadaki hayaletlerle miyavlaşalım
operadaki hayaletlerle siyahlaşalım
operadaki hayaletlerle şakalaşalım
operadaki hayaletlerle asılalım
asılalım
asılalım
operada kalbimizi bırakalım

operadan ıkalım senatoya gidelim
bahesindeki aalara ieyelim
bahesindeki aalara kuşlarla ieyelim
bahesindeki aalara kedilerle ieyelim
bahesindeki aalara köpeklerle
ineklerle
atlarla
eşeklerle
farelerle
böceklerle ieyelim
bahesindeki aalara kelebeklerle ieyelim
bahesindeki aalara kırkayakgillerle
kırkbirayakgillerle ieyelim
bahesindeki aalara bir ayak havada ieyelim
bir ayak ukurda
bir ayak sinemada
bir ayak operada
bir ayak radyoda
bir ayak bulutlarda ieyelim
senatonun bahesine ükümüzü bırakalım

bulutlara ıkalım beyazlaşalım
bulutlara ıkalım esmerleşelim
bulutlardan dnyalara sarılalım
bulutlarda şarap ielim
bulutlarda seviřelim
bulutlarda mum yakalım
bulutlarda přelim

*dudaklarım alev alev gliyor
kediler gl kokusundan iniyor*

kadehlerim alev alev yanıyor
kediler kl kokusundan dřiyor
yalvarırım alev alev kl yiyor
gl kokusu klkedisi korkuyor
yalvarırım alev alev kl yiyor
gl dokusu klkedisi yanıyor
yalvarırım alev alev st diyor
gl dolusu klkedisi st istiyor

~ 08:42

16 Kasım

And dağlarındaki yaşayan mumya, Juanito.

Pervazda çürümüş nar, Side.

HAVAYA BİNALAR KURMAK

*Edip Cansever'e, Cemal Süreya'ya
Turgut Uyar'a, Ece Ayhan'a*

ben kuş
bu kadar hızlı
kimden kaçıyor
buharı çırpılmış gözlerinden
bahara çarpmış düşleri
dişi kıştan kaçıyor

mumlu ayışığında çıplaklığı yok ki
saçlarını hiç giyememiş ki
kusurlu kelebek yaşında bulutlarda yaşıyor
yağmur diye erimiş yürümeden daha

ben erkeğin olayım bebek
saçlarına beybi şampu
vahşi yağmurlu gök tözü
çocukluk tepede
gümüş mumlar krallığı
kanıyor mor yağmurluğu

to built castles in the air
to destroy rain in the army
I am your man baby
childhood with wild sky
childhood with rainy sky
candle
silver kingdom of me

sis yanıyor
fahişemin yamalı etekliğinde
siste saatte 150 kilometre
Kafka'nın tavşan uykusu
yarım yamalak günüşiği

her gece bir narla sevişip
kanayıp uyanıyor
her sabah bir narı
gün boyu soysunlar
saçsınlar ortalığa diye
kanatıp
kendini doğuruyor

to built castles over the hill
to destroy rain in the dream
I am your fire baby
childhood without wild sky
childhood without rainy sky
cloud
golden kingdom of me

kırmızı ayışığında çıplaklığım yok ki
elini kolonyaladı ahali
kedi/mi sevecekler
herkes göbeğini yürütüyor sokakta
onlar parmakları/mı yürütecekler

düşleri çikolatalı
kızı seveceğim
narı da içinde dişlerini
yürüteceğim

yetmiş/inde birden anne olmak
nasıl ki çocuk
mükemmel yaşında sevgilin kolunda
beş parasız olmak
yağmur gibi erirsin yanında
saçlarını dökersin avcuna

bu gün param yok ki hiç
çömelmiş büzülmüş duvarla
yaslı kahverengi
dilenmeyen çınarı
öpüverdim dudaklarından
dilimdeki yara geçiverdi
tuzlu acı hayat
dolu yağdı
ağzıma gözlerinden

to built castles on the street
to destroy love behind the doors
I am your childhood baby
my sky without wild you
my sky without rainy you
HAIR
purple kingdom of me

ben kuş
bu kadar hızlı
kimden kaçıyor
buharı çırpmış gözlerinden
bahara çarpmış düşleri
dişi kıştan kaçıyor

~ 05:20

16¼ Kasım

hayatına karışamam
yükümü boşalttım sen yoktun
arada ~ bir ay var
ayın karanlık sessiz kirli yüzü var
~ yüzyıl var arada
sana güzelliğimi sunmaya gelmiştim
bunun için ama ne fırsat
ne vakit dilenemem
bunu seni kırmak için değil
uykusuzluktan yapamam
konuşmak ne zahmetli
oysa yazmak
yalnız yazmak
kanatsız bir kuş gibi

UNUTULAN

Oğuz Atay'a

önüne bak
çok özür dilerim
kravatınızı çoktan
unuttuğumu sandığım
eski yüzüme benzettim
yüzünüzü çoktan
unuttuğumu sandığım
eski kravatıma benzettim
yüzünüzü çoktan unuttuğunuzu
sandığımız içindeki
eski kravatıma benzettim
kravatınızı çoktan unuttuğumuzu
sandığınız içindeki
eski bir yüze benzettim
çok özür dilemiyorum
çay için teşekkür ederim
kafanızdaki deliği deliyi
delik *i* olan böcekli sesi
-size bir küllük verseydim
çoktan unuttuğumu sandığım
tavan arasında sonsuz gözleyişe
anlamsız terk edişe benzettim
-ziyanı yok külün acısını severim

~ 12:30

HALFTIME

*Isidore Ducasse'a
Arthur Rimbaud'ya*

dumana üf dedim
küle ne sızı
Zahidem'i saat yaptım
uyuyamıyorum
bu işte nedeni
“iyinin kaderi kötüye düşer
diken arasında kalmış gül gibi”

yazmak kaç kışa eşit
yazmak yazmak yazmak
yazı beklemek
yazgımı bilmek
çok baktım
öğle gördüm ki
öğle baktım
hep yazdım
Y A Z D I M
yaz nerde
yazgımın mahzeninde
-onların cehennemi/ne serin-

now
time to make love
time to kiss
time to touch
time to die
DAY...DAY...DAY...

~ 18:25

16½ Kasım

bu şarkı sabaha karşı
Beşiktaş-Ortaköy yağmuru altında
altın tozlu bir kalemle
altın bir ağacın
altın sayfalarına
altın kuşların
altın uykularına karşı
altın bir utançla çalındı

SON ÇOCUK OYUNU

*Walter Benjamin'e
(Vinginia Woolf'a, Beşir Fuat'a...)*

yüzümde bir damar var
kadın teniyle aramda duvar
beni bir kırlangıç doğurdu annem
asmalar arasında
ardımda utanç bırakamam
herkesten yakınım uçmaya
herkesten yakınım kaçmaya
beni babam doğurdu bir güzel
sen büyüttün annem
iki bağbozumu arasında

atamam öğle fütursuz
adımı kimsenin kucığına
ben en büyük aşık
tüfte büyümüş şarap
vahşi adam sementa
bekçisi aşkın hayatın
şarap bağlarının
rönesansın
göğsümde haşhaş
bir dövme
inerim adımla tertemiz
kızıl mahzenine léthé'nin

sevgili teğmenim
sevgili teğmenim
sevgili teğmenim

kasımpaşa deniz hastanesinde
on dokuz gün yattıktan sonra
çekilmiş bu kâtip hatırayı
sizlere takdim ederim
bu dünya fanidir
belki vefat ederim
resminin esirgenmesini
rica ederim
bu resmi esirgeyene
çok teşekkür ederim

~ 05:43

21 Kasım

Kusursuz Yaş

19 YAŞ ŞARKISI

tomurcuğun içindeki özleme

b
u
yanıklığın senin
denizipi
gözlerinde ağ çekiyor martılar
son bir şans diye diye
son bir şans
su yosunlarına
mercan kayalara
kurbağalara
orta yaşlı kelebeklere
ve 19 gümüş balığına

eline çakı yakışmıyor ki
yakıyor unlu parmaklarını deniz ipi
göklerinde martılar ah çekiyor
sen bu kentli beyaz
beyaz tenli mavi
ben bu tenli kara
bordo kanatlı gemi
kar
an
fil
hapşuruyor beyaza
beyaz kürüyor karı
beyazlaşıyor daha
mavi beyaz
bir uyku yayıyor
bordo cama
kalbin mi
kılavuz turna
din törenlerinde yakılan
bir çeşit günlük
buyur
damızlık erkek deve hani
af buyrun efendim
ingilizcem kötüdür de
buhurluk
tavşankulağı
merhem
meltem
meryem
var efendim
anlığınızın açtığı yaralara

aynanın olduğu duvarı boşaltırım
kırmızı ruj ile yazarım
avuçıçı büyüklüğü her nota
karşısına geçer batırım sonra
kırmızı yankısına aşkın
alevi duruyor hâlâ
külün havada
içinden geçiririm
denizipi sarısı avuçlarımı
kucaklarım gövdenizi
bir güzel soyarım
serinletirim uykusuzluğunuzu
acılarınızı uyku rengine boyarım

sonra geçerim aynanın karşısına
dudaklarımı burnumu
kirpiklerimi alnımı
çenemi süt dişlerimi
küçük dilimi
gözlerimin kum torbalarını
gözlerimin filkaran ıslığını
gözlerimin tavşankulağını
gözlerimin tül kırışıklığını
gözlerinizin kenarlarından başlayan
saçlarınızın kenarlarından başlayan
alnınızın kenarlarından başlayan
boynunuzun kenarlarından başlayan
gözlerimi bir güzel öperim

size nasıl
bordo gül
ödeyeceğiz
bu kalp
borcunu
ki

*aşkımı bu sözcüklerle söyleyerek
onun şarkısıyla beni
usulca öldürerek
onun şarkısıyla beni
usulca öldürerek*

~ 14:42

24 Kasım

vahşı beyaz bir mor yağmur

ÇOK VAHŞET

-aynamda gül baskısı-

içindeki derinliği açamadım

gülün şimdi

yetişmiyor eller dibe
batıya kilitli kalp ışığa
karşı kıyıda bekleseydim hep
örselenmiş kaşlarımın altında
nasılsa yüzme bilmiyor
meleklerim
nasılsa hafiftiler kuştan çok
daha çok vahşiyim
batıyım ve girdabım
ki
balıklarınızın mehtabı yok
çiçeklerinizin ömrü ki
suyu ve ışığı olayım istedim
halbuki batıyım
girdabım herkesten çok

tükenmiş siyah kara çok
kansız bir coğrafyanın adı
ah dudaklarım ki kemiksiz
kassız suçsuz artık
gizli şefkatinizi ememiyorlar

buralara bilerek geldim
ki
göresiniz ne çok vahşet
ne çok oyun parmakbaskısı
çikolata vazelin tantananın
içinde esirgenmişsiniz

gülü ama hiç
ama hiç
hiç ama hiç
tekmeleyebilir miyim

aynanın üstündeki tozu
kamışın içindeki tözü
gülün ağzındaki böcekleri
çırtım ki ben
sonra yaktım kamışı
tozu ve böcekleri doldurup içine
yaşarken bari
aynanızdaki gülü kemirmesinler
diye

~ 20:30

syûisayd

kılıçlar çekildi hep karşı kıyıda
ki benim kılıcım hep içimde
küçücük bir meraktı
hepsi buydu
teknenin içinde hayat var mıydı ki
çiçekler balıklar ölü
kuzular ölü kuzular
vazonuzun sessiz çılgına
iniyorum bu kez sahil den
kapağımı sıkıca ört annem

~ 21:20

GÖZÜN SÖZÜ

işte hepinizin
yitirilmiş anlarınızı toplamış
mezarlık
hazır giyim haftası boyunca
tek bir fotoğraf karesinde
pozlamış
yalamadan bıraktığınız çikolatalarınızı
koklamadan karanfillerinizi
okşamadan öldürdüğünüz kendilerinizi
yarıda bırakıp gitmelerinizi
oyunbozanlığınızı müzevirciliğinizi
öksürüşlerinizi esneyişlerinizi
kitaplarınızı düşlerinizi
saçlarınızı dudaklarınızı
şapkalarınızı şemsiyelerinizi
kalkıp giden sizden uzaklaşan
size yakınlaşan ılıklığını
daracık belinizi kokunuzu saran
benim genişlettiğim halenizi
diş sandalye kapı kalp
dil gıcırtilarınızı

kanamayan kanınızı
akmayan gözyaşınızı
kıvrılmayan burunlarınızı
alamadığınız kokuları
göremediğiniz kokuları
bakamadığınız kokuları
kan kokusunu
aşk kokusunu
kar kokusunu
an kokusunu
fil kokusunu
durmayan kan kokusunu

hazır giyim haftası boyunca
tek bir fotoğraf karesinde
pozladım hepinizi

hiç farketmediniz bile
B enstantanede ~ bir buçuk
termometre boyunca
bana mor görünen bir ışıқта
saniyenin binde birinde
belki daha da çok
en az derinlikte
belki daha da flû
bu yüzden işte
vizöre düşecek gözyaşınız da
hazır giyiminizi kirletecek
parmaklarınız da
dahildir bu fotoğrafa
çünkü hepiniz öleceksiniz
bir zaman sonra
saniyenin binde birinde
belki daha da sonra
en az derinlikte
belki daha da net

ne kalacak geriye
bu tek kare işte
umduğum emin olduğum
görünce kör olduğum
görünce kör olacağınız
bu tek karede
inan uykuda çalınan bir şarkı bu
beyazlara yazı yazılmaz
beyaz için yazılır
aradaki fark
tekneyle denize açılmak
diyen

teknenin içinde hayat var mı ki diye
küçücük bir merakla
yavru bir kılıçbalığının
şu an deniz fenerinin
denizinin en dibinde
atlantikte o pis delikte
mezarında mışıl mışıl uyuyan
yaşarken bari aynanızdaki
gülü kemiremesinler diye
tozu ve böcekleri doldurup içine
kamışı ateşe veren
hepsini sırf sizin için yapan
sırf sizin için kanayan
sırf sizin için kendini budayan
yavru bir kılıç balığının
gördüğü kör olduğu
ve size de göstereceği
ve sizin de kör olacağınız hayatların
sarmal hayatların
siyah beyaz hayatların
kirlenmiş hayatların
rengârenk hayatların
arınmış hayatların
pelür hayatların
karton hayatların
gramofon hayatların
yünlü hayatların
moher hayatların toplamı
ışık hızlı toplamı
rüzgâr güllü toplamı
korkunç beyaz
bir beyaz
beyaz beyaz beyaz
var olacak

~ 24:00

∞

düşümde yazdığım kitabı arıyorum

beyaz kitabı

hiç umut yok

her yer çamur içinde

COMO ESTA USTE?

- Hey garson... Çay gene ılık!
- Ama efendim, hiç soluk almadan, uyumadan, sayıklar-casına yazıyordunuz. Çay fincanına saatlerce dokunmadığınız oldu. Hem siz yazdıkça değiştiniz, çok tanıdık birine benzediniz. Sanki, sanki...
- Boşver, zaten ben ılık severim. Söyler misin, adaya bir tekne gelecekti, bir düş kadar beyaz bir kadın inecekti içinden, cebinde bir mektup?..
- Sizi uyandırmak istemedi. Kulağınıza bir şeyler fısıldayıp gitti.
- Ya mektup, mektup?
- Masanın çekmecesini ...
- (...)
- Hangisi acaba?

HEZEKİEL 25:17

ben chaplin/melek/kendim
birazcık ispanyolca öğrenmiştim
fakat şimdi homurtu duyacaksınız ki anlayasınız
hiç şahidim yok ne güzel
hiç şahidim yok harika
hiç şahidim yok olağanüstü
halbuki ben hepinizi biliyorum
oysa ben tüm sırlarınızı biliyorum
çünkü ben kalbinizi yiyorum
hiç şahidim yok ne güzel
hiç şahidim yok harika
hiç şahidim yok olağanüstü
hiç evlenmeyeceğim anlamına gelmez bu
son cümleye kaçınız
kıçıyla güldü sayıyım mı
hah
hiç şahidim yok ki
hiç hiç hiç
sonsuz kadar
dandandan
dandandan
dan

SU... SU... SU...

Üzülerek belirtmeliyim ki, bu taşıllaşan yazı, yaşanılan anların, yaşanılan anlardaki yağmalanan ayrıntıların, düşünmeksizin /ki öyle bir lüksüm olmadı hiç/ aklımdan, kalbimden geçip, salyalı sürüngenime damlayan notalarla eşzamanlı olarak bezenmiş/boğulmuş, böylece, bir iç dökmeden çok, bir yandan zamanın, ötesinde kalbimin kısılacında, her an bir olgunun/durumun/duygunun/insanın yaşanılmasındaki yoğunlukla birlikte ve bir anda onu bütünleyen karşıtına dönüşüvermesi gibi, uçuruma düştü düşecek heyecanımla ve kısık sesimle söylenmiş şarkılardan bahseder ki, bu haliyle bile, hayatı ayrıntıda arayan/bulan/kutsayan, ayrıntıya tutsak güzel insancıklar için gene de tehlike arz edebilir.

Fürûğ

DÜŞ GÖRME ZANAATI

Müzik kutuma çocuklar hepiniz hoş geldiniz. Şimdi arkanıza yaslanın, çikolatalarınızı soyun, jelâtinlerini defterinizin arasına, madlenleri ağzınıza atın. Karanfilinizi koklayın, gözlerinizi kapatıp, bir düş görün. Düşünüzde istediğiniz bir Zeki Müren şarkısını içinizden mırıldanın, ya da bir Ruhi Akgün plağını 45 kere çalın düşünüzde. Düşünüzden uyanınca ama, ne düşünüzü, ne mırıldandığınız şarkıyı, ne karanfilinizin kokusunu, ne bana, ne kendinize, ne yanınızdakine anlatmaya çalışmayın. Sonsuz ayrıntıdan oluşan hayatı, hani ya kendinizi, beni, yani bu kolajı, hem de tek bir ek ciltle, sakın anlamaya çalışmayın. Boşuna yorulmuş, boşuna acı çekmiş olursunuz. Daha iyisi, yaklaşık seksen sayfa boyunca, koklayarak, emerek, dinleyerek, dokunarak, düş görerek, uyuyarak, zarif sözcüklerin suskuyla tadını çıkarın.

Marcel Proust

ZAHMETSİZ YAŞAMAYA DİPNOT

Ben meleğim. Herkesin içinde bir melek vardır. Melekler zahmetsiz yaşarlar. Zahmetli olan, içimizdeki meleği bulup çıkartmaktır. Bunun yollarından biri mizah, yani soyunmaktır. Melek dildeki eskitilemeyecek tek sözcüktür. Melek mizahtır. O halde, mizah dildeki eskitilemeyecek tek sözcüktür. Mizah zahmetsiz yaşamaktır. Charlie Chaplin melektir, zahmetsiz ve dinamik yaşar. Charlie Chaplin'in sözlüğü yoktur. Çünkü sözlüğü tek eskimeyen sözcükten ibarettir, kendisi... Bu müzik kutusuna soyunup, yükünüzün bir kısmını boşaltıp giriniz. Kalanını boşaltmak çok kolay olacaktır.

Victor Hugo

HOY
ESTÁ
MUY
GUAPA

Biliyorum,

uykuya kazınmış eksik bir şiirdi o. Tenodos'ta bir motel odasında düşlerden topladığınız için mi, platonik aşkın geriliminden mi, o büyük avcının ruhunuza uzanan elinden mi, yoksa sırf, su su su, topraktan emilmiş o tek heceli sözcüğü söyleyen bebeğin boğulduğu su yüzünden mi, her şeyi yakmak, acılarınızı unutmak için tekneyle denize açıldığınız o bahar günü, günlüğünüzün açtığı yaraya amorf bir tarih atmıştınız, kim bilebilir, ya da bu beyaz düşün yıllar sonra siyah bir kâbusla tamamlanacağını... O sabah uyanır uyanmaz, nasılsa avucunuzda kalakalmış, fakat tek bir an daha bekleseniz uçurecek olan, korkuyla, gene de çocuksu bir içtenlikle kucakladığınız dört billur dizenin, oysa yaz/g/ınızın mahzeninde fark edilmeyi bekleyen, uzandıkça sizi içlerine çekecek, masalsı, vadedilmiş, bir o kadar da korkunç olması gereken, korkunç güzel olan bir hayata, unutmak ve anımsamak arasında sallanıp duracak bir hayata denk düşece-

ğini, kanatıp sizi insan edeceğini, nasıl bilebilirdiniz ki?
Ah saf dostum, daha sepserindiniz! Yolun başında olma-
sanız da, henüz sona da varmış değilsiniz. Fakat korku-
nuz ne güzel, cesaretiniz ne güzel!.. *Ey, onca horlanmış*
dostum, seviyorum sizi. Ortak yazgımızı sevdiğim kadar.

